

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra København og Oslo flere Gange om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Linien's egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Skriv til Agenten:

H. C. Müller, Thorshavn, eller

Passager-Afdelingen, Kongens Nytorv 8, København K.

Keypið

frá

Chr. A. F. Hansen
í Kollafirði,

einasta forræting í Föroyum, ið hevur verið mulkerað fyrri at selja ov biligt.

Ferskt Seyðakjöt

fæst hvønn dag hjá

Máltr. 89. **J. Lambaa.**

Til Canada med Cunard og White Star Linien.

Alle Oplysninger ved
Jens av Reyni,
Thorshavn,
eller

C. Mogensen,
Nyhavn 1,
København.

Hoyrívur,

sterkar, lættar og bilgar hjá
Telf. 146. **Trond Hansen.**

Nótastykkir,

barkaði og tjoraði, fáast hjá

Chr. A. F. Hansen
í Kollafirði.

Husholdningsskolen.

2 Maaneders Kursus begynder
15. September.

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.

Skrubbifon „R. A.“

„Tjaldur“ Sæben.

„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færreste. De drejeste.

HØVDINGAR HITTAST

EFTIR REGIN Í LÍÐ

(SJÓNLEIKUR Í 3. TÁTTUM FRÁ ÁRNUM 1901)

er útkomin og fæst í bókasølunum ella hjá útgevaranum
R. Rasmussen, Føroya Fólkaháskúli.

Upplagið er bert 450.

Prisurin er 2 krónur.

Galvaniseraðar takplátur

keypast biligast frá **Poul Hansens** Heilsulu, Tórshavn.

Telefon 65. Telegramadressa VERITAS.

Svundne Fortidsverdener.

For det enkelte Menneske er det noget af et uhyggeligt Gennembrud — men ogsaa af aandelig Modning — den Dag, da han bliver opmærksom paa, at der har været den Tid, da hans egen kære Person ikke var til og heller ikke savnedes — og at der ligeledes vil komme den Tid, da hans eget kære Jeg er borte, og da Verden vil gaa lige uforstyrret sin Gang, skønt han ikke er til.

Menneskeslægten's Aandsliv vil i dette Slægtled komme ud for lignende Brydninger, efterhaanden som Geologernes og Zoologernes nye Viden om Fortidens Verden trænger igennem og bliver Del i den almindelige Bevidsthed.

Det er et uhyre Materiale af ny Viden, som i Løbet af det sidste Hundrede Aar er dynget op — gravet op af Jorden: Gamle Havbunde — gamle Skove — gamle Dyreverdner — selsomme, utrolige, fantastiske — og dog ligge de for os — haandgribelige — til at tage og føle paa — i Form af Kæmpeknogler, Forsteninger, Fossiler og Rester fra Fortidsliv paa denne usle lille Klode — enorme Dynger af Efterlængskaber fra Liv, som er Livet, Verdner, som er svundet, fra Afgrunde bag Afgrunde af Tid, for Mennesker var til — — — saa — vort Sind svimler, og vort Hjerter visner der.

Der foreligger i Aar paa Dansk en Beretning, en Oversigt over

denne nye store Viden i *Boving-Petersens* Bog: „Svundne Fortidsverdner og deres Fabeldyr“, ypperligt skrevet, aandfuldt fortalt en Bog, der virker storladent som en Bibel, som en Dukkert i Aarmillioners myldrende skrigende Livenssvimmel, en Rensning og Forfriskelse for aandelig Klumhed og Nærsynethed.

I mindst 1700 Millioner af Aar synes vor Klode at have bestaaet — først som en storknede Løklode, hvis Overflade stivnede — til et mægtigt Kaos af forrevne Bjergkæder og stejle Fjældvægge, dyngede over og mellem hinanden af de sagtende vulkanske Kræfter.

Indtil Luft og Vand slog sig ned over de afsvaldede Fjælde, og Vandløb, Orkaner og rasende Cykloner jævnedes Klipperne ud i golde Sand-Ørkener og ophobede Vandmasserne i et tropisk Havbælte om Jorden, hvor vi — for 700 Millioner af Aar siden — flinder de første Rester af Orme, Krebs og Snegle.

I 3-400 Millioner af Aar der efter har Havet rummet alt Liv paa Jorden, og i dette Hav har Krebsdyr — tilsluttet mandstore „Havskorpioner“ — været Jordens Beherskere — og levet højt paa Havets fede Vrimmel af ynglende Smaa-Liv.

Efter Krebsdyrene har Nautiler-

ne, en Art skalbekkede Bleksprutter, svunget sig op til at

være Tilværelsens Herrer. Nu er de borte, og deres Skaller er til Rest i de Fortovstisser, vore Fødder betræder.

I denne uendeligt fjerne Tid har Havet haft sin største Udbredelse. Lunt og tropisk har det strakt sig helt opad Grønlandsskærten med tropiske Koraller. Nu begynder Kyster og Strande at dukke op af Verdenshavet. Havets grønne Alger begynder at vandre op ad de nye Strande, som Klodens første Planter.

Ude i Havet er Livskampen saa uhyre, saa fler og fler af Havets Skabninger saa at sige maa trække sig over med tykke Pansere og Skildpaddeskjold for ikke at blive ædt — de panserkledte Bruskfisk — Skabningens første Hvirveldyr. Og andre af Havets Smaa-kryb lægger sig efter Kunsten at „drage Vejret“ i Luften, saa de kan redde sig op paa Landjorden i Hælene paa de første Planter. Og i Hælene paa disse de første Insekter følger Lungelisk, der lægger sig efter den samme Aandekunst for at forfølge Insekterne igen — og bliver til Padder!

En ny Jordskælvtid er inde. Her over Fastlandets Ørkener hver sig bragende nye Bjergkæder med Snetinder, med Fossiler, med Floder og Regnskyl og Skyer. Jorden indskyldes i en Drivhusluft af Damp og gennem nye Millioner af Aar forvandler de første Planter sig til Kæmpeplanter, til Træer, til Skove af Kæmpe-Padderokker og Kæmpe-Bregner, der overgror alle Jordens Strande, mens Padder og Insekter vrirler frem. Kultiden er inde — den Tid, da Jorden var i Paddernes Vold Smaa-bitte Padder i myldrende Udal — og Kæmpepadder, store end Krokodiller, mens alenlange Insekter snurrede og svirrede rundt.

Men Aarmillionerne randt, og ogsaa de nye Bjerge smuldrerede. Paa ny begynder Ørkener at brede sig. Men mange af dem er nu Græsmarker. Jorden bliver et Paradis for Græsædere, og mens Palmer og Naaletræer afløser Padderokskovene, kommer Krybdyrenes store Tid. Padderne forsvinder, og Kæmpeoglerne, de selsomste Væsner, som Solen har set, — høje som Huse — svanehalsede — eller næsehornede — eller andenæbbede — bolttrer sig rundt i de endeløse Græslande og deres Sumpe.

Og i Hælene paa Græsoglerne kommer Rovoglerne. Frygtelige — ja rædselsindgydende — og med en glubende Appetit — kastede de sig i Kænguru-Spring efter al den levende Mad, der hoppede og sprang Jorden rundt.

En ny Frødhedstid er inde, men ogsaa en ny Trængselstid, saa farlig, saa de mindre Krybdyr

for at bjerpe sig tilsluttet lagde sig efter Flyvekunsten.

De ligger endnu — de første forstenede Flyveegler — i vore Lærskifere, hvor de faldt ned for 200 Millioner Aar siden! — med deres fjedrede Fingre og Haler — selsomme smaa Væsner — Jordens første Fugle — som haandgribelige Minder om denne Kultidens mægtige Trængsel!

Atter følger en sidste rasende Jordskælvtid. Nye mægtige Bjergkæder dannes sig, og Land og Hav antager sin nuværende Fordeling.

Og da den Overgangstid er forbi, da er Øglernes Verdensrigement omme — og Kæmpeoglerne fejlet ud af Tilværelsen!

De store vældige Kødbyrger — med de altfor smaa Hjerter, de faldt for en ny lille Race, der havde lagt sig efter lidt mere Hjerne, og med nøgne Skind i Stedet for de pansrede Huder. Det var de første smaa Pattedyr.

De trængte sig ind som Rotter paa Kæmpeoglernes Territorier, aad deres Æg, overtog deres Magt — og hele den Dyreverden, vi nu lever i, viklede sig ud, — med Heste — først smaa som Mopper og femtaeude — saa store som Kalve og med tre Tæer og til sidst den nuværende Hest med sin ene stærke Taa. Og herudem: Løver, Tigere, Næsehorn og Aber — med Hær og Hær Hjernevidindiger — og endelig Mennesket — først kluntet og abeaagtigt — og tilsluttet det nuværende Menneske med dets store rigt udviklede Hjerne og hidsige Opfindsomhed, — der snart indhyller Jordkloden i Kulrøg og Stank — men ok, ogsaa med dets svindende Sundhed og legemlige Kraft

Med dets Musik og Kunst, ganske vist, med dets Brobygninger og pragtfulde Byer — men ogsaa med dets frygtelige Krige og blodige Omveltninger, med dets hensynsløse Overklasser og kynisk nedtraadte Underklasser, med dets Arbejdsløshed og Kapitalvælde, der forvandler Jordelivet til en panikagtig Kamp — der i Trængsel og Grusomhed ikke staar tilbage for Paddernes og Øglernes — selv inden akkompagneres med Ringing fra Tusinde Kirke-taarne.

Det er Jordklodens Billedbog der rulles op i *Boving-Petersens* Bog, vidunderligt illustreret med **Ant. Mansens** geniale Tegninger. Den bør ikke savnes i noget Folkebibliotek.

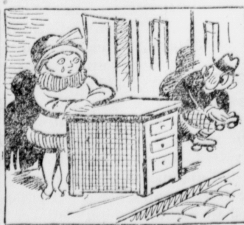
Harald Bergstedt.

Givet af
socialdemokratiskum fæløgum.
Bladstýrari: M. S. Viðstein.
Prentsmíðja
Føroya Social-Demokratis, Tórshavn.

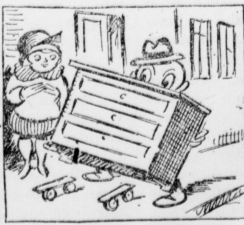
FLYTNING PR. RULLESKOJTER

Vor Ven i Amagergade fløjter sig øvende paa Rulleskojter.

Hans Sværmeri, den lille Rikke, skal skifte Plads, — dog kommer

den Vogn, der skal Kommoden flytte. Ikke men Jens galant vil gøre Nytte.

Nu kan Kommoden let nok køres, — sligt kan med Rulleskojter gøres!